

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź ŚW. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

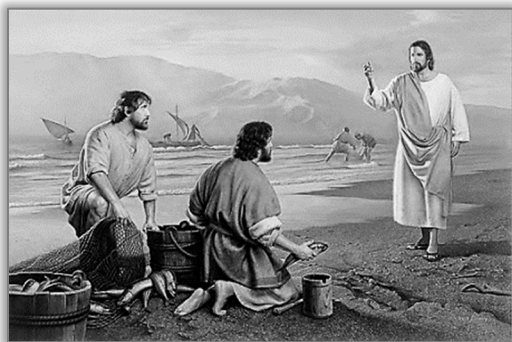
3. niedziela zwykła

24 stycznia 2021

LITURGIA SŁOWA

Jon 3,1-5.10; Ps 25; 1 Kor 7,29-31; Mk 1,14-20

Gdy Jan został uwięziony, przyszedł Jezus do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał

Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. Jezus rzekł do nich: „Pójdźcie za Mną, a sprawię, że staniecie się rybakami ludzi”. I natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. Idąc nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali

sieci. Zaraz ich powołał, a oni zostawili ojca swe-go, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi i poszli za Nim. – *Oto słowo Pańskie.*

Przemija postać tego świata i przeminie na zawsze. Niebo i ziemia przeminą, jedynie słowa Pana nie przeminą. Możemy żyć światem, używać go, albo trwać w Słowie Bożym, które trwa na wieki. Nie można służyć Bogu i światu. Mamy przykazane przemieniać się w myśleniu, abyśmy umieli rozróżnić, co jest wolą Bożą, co jest dobre, miłe Panu i doskonałe. Mamy szukać najpierw Królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a reszta będzie nam dodana. Czas jest krótki i wkrótce wszystko przeminie, ale kto czyni wolę Bożą, ten trwa na wieki.

Marek Ristau

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Krnąbrny prorok Jonasz nie wydaje się idealnym kandydatem na patrona Niedzieli Słowa Bożego, ale już mieszkańcy Niniwy to zupełnie inny przypadek. Słowo Boże skierowane do proroka spowodowało, że zaczął on przed Bogiem uciekać. Tymczasem mieszkańcy Niniwy zarówno zmienili swe postępowanie, jak też (przede wszystkim) zwrócili się do prawdziwego Boga, którego wcześniej nie znali, a którego przybliżył im nie kto

inny, jak buntownik Jonasz. Spotkanie Słowa Bożego z człowiekiem jest zawsze złożone, ponieważ człowiek jest bytem złożonym, a jego nawrócenie nie jest procesem, który przebiega na jednym tylko poziomie. Nieposłuszny Bogu prorok nawracający i prowadzący do posłuszeństwa Bogu pogańską społeczność stolicy Asyrii to obraz oparty na paradoksie. Początek Księgi Jonasza, choć dość sprytnie upodabnia się do innych ksiąg prorockich, nie zawiera informacji, w jakich czasach działał

Jonasz, syn Amittaja (Jon 1,1). W 2 Krl 14,25 znajdujemy informację, że prorok Jonasz, syn Amittaja z Gat-ha-Chefer, działał za panowania Jeroboama II (786-746) w Izraelu (Państwo Północne ze Stolicą w Samarii). Ten król, choć oceniony bardzo negatywnie („czynił on to, co jest złe w oczach Pańskich”, 2 Krl 14,24), to jednak zachęcony przez tego proroka do działań zbrojnych, umocnił słabnące państwo: „Pan nie wydał wyroku wytracenia imienia Izraela pod niebem, lecz ocalił go ręką Jeroboama,

syna Joasza” (2 Krl 14,27). Okazało się to tylko odwołaniem klęski Izraela, która przysłała w 722 r. przed Chr. i została zadana przez Asyryjczyków. W Księdze Jonasza prorok o tym imieniu nawołuje do nawrócenia mieszkańców stolicy tego państwa. Historia poucza nas, że Niniwa w 612 r. przed Chr. została zburzona i już nigdy później nie była „wielkim miastem”. Nawrócenia, zarówno Izraela, jak i Niniwy, nie były odwróceniem nieszczęścia „raz na zawsze”. Słowo Boże daje więc człowiekowi szansę, by zmienił się, przyjmując je. Nie jest to jednak jednorazowy gest, ale proces, który musi trwać, aby trwał jego skutek.

Komentarz do psalmu

Nie wystarczy znać prawdziwą drogę, by dojść do celu. Trzeba jeszcze nią iść. Bóg daje nam łaskę poznania swych dróg, za co winniśmy Mu wdzięczność wyrażającą się w modlitwie uwielbienia, której przykładem jest Psalm 25. Od nas zależy natomiast, jaki użytek zrobimy z tego Bożego daru oraz innych, wpisanych w naszą ludzką kondycję: rozumność, by rozeznaczyć dobro oraz wolność, by wybrać.

Komentarz do drugiego

Czytania

Otoczająca nas rzeczywistość jest bardzo ciekawa, nieraz zaskakuje nas pięknem czy genialnością rozwiązań wpisanych w naturę, czy też będących produktem ludzkiej wiedzy i pomysłowości. Doczesne sprawy absorbują nas w ogromnym stopniu, szczególnie, gdy dotyczą nas samych lub naszych bliskich bezpośrednio czy pośrednio. Św. Paweł Apostoł zachęca chrześcijan

z Koryntu, by ćwiczyli się w dysztansowaniu się od tego wszystkiego, co zalewa nas na co dzień masą bodźców. Jest to trudne i wymaga ciągłego wysiłku, a staje się możliwe, ponieważ oprócz wysyłanych przez świat doczesny sygnałów, dociera do nas delikatny głos Słowa Bożego. Gdy się w ten głos wsłuchujemy, łatwiej nam przychodzi uświadomienie sobie, że nasza radości, troski, fascynacje i znużenie to przejściowe stany, a nasza wieczność zależy od tego, czy słuchamy Słowa Bożego i wypełniamy je.

Komentarz do Ewangelii

Słowo Boże to nie przekaz werbalny, ale Osoba, która przychodzi do każdego z nas z wezwaniem „pójdź po moich śladach”, „pójdź za mną”. To bardzo osobiste doświadczenie wezwania, powołania przez Jezusa Chrystusa do bycia Jego uczniem jest istotą chrześcijańskiego życia. Z tego spotkania wyrasta nasze przyłgnięcie do Jezusa Chrystusa, przyjęcie Jego panowania i królestwa. Ufność rodzi się tylko z miłości. Słowo Boże prowadzi nas i podążamy za Nim, ponieważ pokochaliśmy Tego, który nas wezwał do pójścia za Nim.

Jeśli zredukujemy bycie chrześcijaninem do przyjęcia zespołu przekonań czy poglądów, to prędzej czy później skurczy się ono w nas do ideologii, z którą pójdziemy na jakąś wojnę. O wiele ważniejsze będzie wtedy przeciw komu idziemy, niż za kim. Wśród słów zgubimy Słowo.

Komentarze zostały przygotowane przez o. dr. hab. Waldemara Linke CP

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1394 Jak pokarm cielesny służy do przywracania utraconych sił, tak Eucharystia umacnia miłość, która słabnie w życiu codziennym, a ożywiona miłość *gładzi grzechy powszednie*. Chrystus, dając nam siebie, ożywia naszą miłość i uzdalnia nas do uwolnienia się od nieuporządkowanych przywiązań do stworzeń; sprawia także, że zakorzenia się w Nim: Skoro Chrystus umarł za nas z miłości, to gdy wspominamy Jego śmierć, składając ofiarę, prosimy Go, by udzielił nam miłości przez przyjęcie Ducha Świętego. Prosimy pokornie, byśmy również mocą tej miłości, przez którą Chrystus *zechciał za nas umrzeć*, mogli za łaską Ducha Świętego tak traktować świat, jakby był dla nas ukrzyżowany, i byśmy sami byli ukrzyżowani dla świata... Otrzymując dar miłości, umierajmy dla grzechu i żyjmy dla Boga.

1395 Eucharystia przez miłość, którą w nas rozpala, *zachowuje nas od przyszłych grzechów śmiertelnych*. Im bardziej uczestniczymy w życiu Chrystusa i pogłębianiu przyjaźni z Nim, tym trudniej jest nam zerwać więź z Nim przez grzech śmiertelny. Celem Eucharystii nie jest jednak odpuszczenie grzechów śmiertelnych. Jest ono właściwe dla sakramentu pojednania. Eucharystia jest natomiast sakramentem tych, którzy pozostają w pełnej komunii z Kościołem.

ODPUSTY Z OKAZJI ROKU ŚW. JÓZEFA

Papież Franciszek ogłosił w Kościele: Rok Świętego Józefa (od 8 grudnia 2020 r. do 8 grudnia 2021 r.).
Z tej okazji Stolica Apostolska udziela odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami (tzn. sakramentalna spowiedź, Komunia eucharystyczna, brak przywiązania do jakiegokolwiek grzechu oraz modlitwa zgodna z intencjami Ojca Świętego) **wiernym, którzy odrywając się w duchu od wszelkiego grzechu, uczestniczyć będą w Roku Świętego Józefa w okolicznościach i na sposoby określone poniżej:**

1. Święty Józef, prawdziwy człowiek wiary, zaprasza nas ze swej strony, abyśmy odkrywali synowską więź z Bogiem Ojcem, odnawiali naszą wierność modlitwie, przyjmowali postawę słuchania i odpowiadali z głębokim rozeznaniem woli Bożej. Udziela się zatem odpustu zupełnego wszystkim, którzy przez co najmniej pół godziny będą rozważać Modlitwę Pańską lub wezmą udział w jednym pełnym dniu skupienia, zawierającym rozważanie o Świętym Józefie.

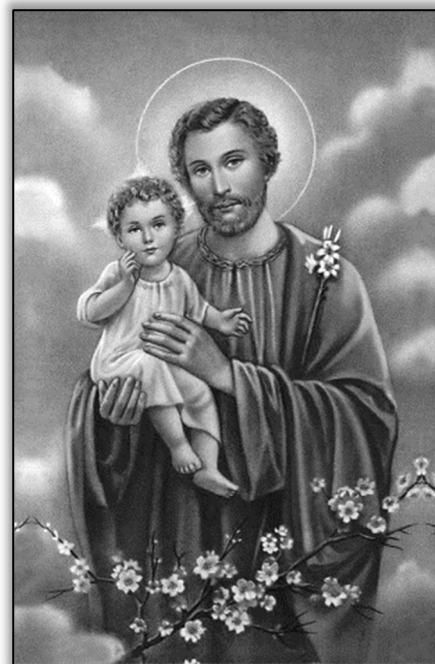
2. W Ewangelii przyznaje się Świętemu Józefowi tytuł „człowiek sprawiedliwy”. Cnota sprawiedliwości praktykowana w sposób wzorowy przez Józefa jest pełnym przyłgnięciem do prawa Bożego, będącego prawem Miłosierdzia, „bowiem to właśnie miłosierdzie Boga prowadzi do pełni prawdziwej sprawiedliwości”. Dlatego ci, którzy na wzór Świętego Józefa spełnią uczynek miłosierdzia względem ciała lub względem duszy, będą mogli otrzymać dar odpustu zupełnego.

3. W powołaniu Józefa najważniejsze stało się jego bycie opiekunem Świętej Rodziny z Nazaretu, obłubieńcem Najświętszej Maryi Panny i prawnym ojcem Jezusa. Aby wezwać rodziny chrześcijańskie do odtwarzania tego przykładu wewnętrznej jedności, miłości i modlitwy, którym jest Święta Rodzina, udziela się odpustu zupełnego wiernym, którzy odmawiać będą Różaniec Święty w rodzinach i pomiędzy narzeczonymi.

4. Sługa Boży Pius XII – 1 maja 1955 r. ustanowił święto Świętego Józefa, Rzemieślnika. Dlatego udziela się odpustu zupełnego każdemu, kto powierzać będzie codziennie swoją działalność opiece Świętego Józefa, a także każdemu wiernemu, wzywającemu Rzemieślnika z Nazaretu w modlitwach wstawienniczych za tych, którzy szukają pracy, aby mogli znaleźć zajęcie, oraz aby praca wszystkich ludzi była bardziej godna.

5. Ucieczka Świętej Rodziny do Egiptu „pokazuje nam, że Bóg jest tam, gdzie człowiek znajduje się w niebezpieczeństwie, tam gdzie człowiek cierpi, tam gdzie ucieka, gdzie doświadcza odrzucenia i opuszczenia”. Udziela się zatem odpustu zupełnego wiernym, którzy odmawiać będą Litanię do Świętego Józefa w intencji Kościoła prześladowanego od wewnątrz i od zewnątrz oraz w intencji ulżenia wszystkim chrześcijanom, którzy cierpią prześladowania wszelkiego rodzaju.

6. Ponadto, w celu potwierdzenia powszechności patronatu Świętego Józefa w Kościele, poza wspomnianymi wyżej okolicznościami, Penitencjaria Apostolska udziela odpustu zupełnego wiernym, którzy odmówią dowolną prawnie zatwierdzoną modlitwę lub akt pobożności na cześć Świętego Józefa, np. „Do Ciebie, Święty Józefie”, szczególnie w dniach 19 marca i 1 maja, w Święto Świętej Rodziny, 19 dnia każdego miesiąca i w każdą środę, będącą dniem poświęconym

wspomnieniu tego Świętego w tradycji łacińskiej.

7. W obecnej sytuacji publicznego zagrożenia zdrowia, rozszerza się dar odpustu zupełnego w sposób szczególny na osoby w podeszłym wieku, na chorych, umierających i wszystkich tych, którzy z usprawiedliwionych racji nie mogą wyjść z domu, a którzy odrywając się w duchu od wszelkiego grzechu oraz z intencją wypełnienia, gdy tylko to będzie możliwe, zwykłych warunków, odmówią w domu lub tam, gdzie zatrzymuje ich przeszkoda, akt pobożności na cześć Świętego Józefa, pocieszyciela chorych i Patrona Dobrej Śmierci, ofiarując z ufnością Bogu boleści i niedogodności własnego życia.

ROZWAŻANIE DO SŁOWA BOŻEGO

Przemija postać świata

Pewien człowiek, idąc ulicą, dostrzegł swojego przyjaciela, który spacerował ze swoim psem, bernardynem. Nie było by w tym nic dziwnego, gdyby nie fakt, że przyjaciel z psem na smyczy siedział z tyłu, od drzewka do drzewka. „Witaj, przyjacielu, dokąd idziesz?” – zagadnął. „Nie wiem, zapytaj mojego psa!”

– odpowiedział tamten. Okazuje się, że można być właścicielem psa, ale to nie my jego, ale on nas posiada. Co oznacza zatem Pawłowe wezwanie z *Pierwszego Listu do Koryntian*, że mamy stawać się jak „ci, którzy nabywają, jak gdyby nie posiadali”? To znaczy nabywać tak, żeby to, co nabywamy, nie posiadało nas w niewolę. Czy nie śmieszny jest ktoś, kto kupił sobie nowy

sprzęt elektroniczny, a następnie skarży się, że nie może wyjść z domu, bo musi z niego korzystać? Albo ktoś, kto kupił nowy samochód i całe dni spędza na podziwianiu, myciu i dopieszczaniu go, a nocą na pilnowaniu, by go nikt nie ukradł? W czym tkwi owa śmieszność? W tym, że elektronika czy samochód nie są warte naszego życia. Mają służyć nam, a nie my im. Jeśli

jest odwrotnie, oddaliśmy się od prawdziwego szczęścia. Dlaczego? Ponieważ nie znamy właściwej hierarchii wartości, traktując jako coś najważniejszego rzeczy i sprawy mało istotne. To tak, jakby ktoś chciał, żeby go odwiedzić do domu, ale próbował do tego przekonać nie kierowcę taksówki, ale... oponę. Kiedy tak spojrzymy na życie, łatwiej będzie zgodzić się na to, że dzisiejszy fragment z *Pierwszego Listu do Koryntian* nie jest jakimś przeżytkiem, mającym tylko zniechęcić nas do czerpania z życia jak najwięcej przyjemności. Nie chodzi o to, by zanegować wszystkie przyjemności w życiu, ale o to, by wybrać to, co jest rzeczywiście dobre, ważne, wartościowe. A kluczem do

właściwego wyboru są słowa: „przemija bowiem postać tego świata”. W ten sposób możemy odróżnić, co tak naprawdę jest ważne, a co nie. Szymon, jego brat Andrzej czy Jakub, syn Zebedeusza mieli poukładane życie, mieli swoją hierarchię wartości, swój świat. Wszystko było na swoim miejscu. Ale kiedy przyszedł Jezus, wystarczyło jedno zdanie, żeby zostawili pracę, zarobki, rodzinę. Nagle stwierdzili, że jest coś ważniejszego, coś, za co warto to wszystko oddać. Zostawili wszystko i poszli za Jezusem.

Bóg chce, byśmy wygrali swoje życie. Dlatego wtedy, kiedy tracimy właściwą hierarchię wartości, kiedy coś mniej istotnego – pie-

niądze, sława, władza, próżność, egoizm – zawładnie nami, warto przypomnieć sobie o tym, co najważniejsze. Tak jak uczynił to Bóg, przypominając zabieganym tylko wokół własnych spraw mieszkańcom Niniwy przez posłanie proroka Jonasza. Boży wysłaniec pokazał Niniwitom, ile jest warte ich dotychczasowe życie: „Jeszcze czterdzieści dni i Niniwa zostanie zburzona” – i zniknie to, co uważaliście za ważne. Czy warto więc się tym zajmować, skoro „przemija postać tego świata”? Mieszkańcy Niniwy się nawrócili, zmienili swoje myślenie i hierarchię wartości. To również ważna wskazówka i sposób postępowania dla nas.

ks. Leszek Smoliński

MODLITWA DO ŚW. JÓZEFA

W INTENCJI RODZINY:

Święty Józefie, Oblubieńcze Bogurodzicy Maryi, Opiekunie rodzin, Twojej ojcowskiej opiece powierzył Bóg swojego Syna i Jego Niepokalaną Matkę. Z największą miłością wypełniałeś obowiązki troskliwego Ojca i Opiekuna Najświętszej Rodziny. Powierzam Ci moją rodzinę, nasze prace, radości i cierpienia (można wymienić osoby...). Wprowadź Jezusa do naszego domu, pomóż przyjąć Go do naszych serc, uproś łaskę miłości, zgody, zdrowia i pokoju, aby nasza rodzina osiągnęła szczęście doczesne i wieczne. Amen.

O G Ł O S Z E N I A

1. W środy zapraszamy na **nabożeństwo do MB Nieustającej Pomocy** o godz. 18:00.
2. Przy ołtarzu Serca Jezusowego stoi **ofiaromat** za pomocą którego można złożyć **ofiary na tacę i potrzeby parafii**. Dziękujemy za wszelkie złożone ofiary.
3. Od tej niedzieli wznawiamy **Katechezę dla Dzieci po Mszy św. o godz. 11:30**. Szczegółowe informacje są umieszczone na naszej stronie internetowej.
4. **Wspomnienia liturgiczne:**
 - w poniedziałek – święto **Nawrócenia św. Pawła**, Apostoła;
 - we wtorek – wspomnienie **św. Tymoteusza** i **św. Tytusa**, biskupów;
 - w czwartek – wspomnienie **św. Tomasza z Akwinu**, kapłana i doktora Kościoła.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłaci!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 250 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl